

בש"פ 9606/17 - מדינת ישראל נגד יוסי ביטון

בבית המשפט העליון

בש"פ 9606/17

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: יוסי ביטון

בקשה שלישית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ו בכסלו התשע"ח (14.12.2017)

בשם המבקשת: עו"ד עילית מידן

בשם המשיב: עו"ד רפי ליטון; עו"ד יוסף קוסטיקה

החלטה

1. בפניי בקשה שלישית להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996.

עמוד 1

2. כמפורט בבקשה ובהחלטות הקודמות שניתנו בעניינו של המשיב, אציין כי תלוי ועומד נגדו כתב אישום המונה שלושה אישומים בעבירות של קשירת קשר לפשע, החזקה ושימוש בסמים, וייצוא, ייבוא, מסחר והפקה של סמים.

3. באת כוח המבקשת, בנימוקי הבקשה ובטיעוניה בעל פה, עמדה על השתלשלות העניינים בהליך המשפטי העיקרי בעניינו של המשיב, וטענה כי הוא התאפיין בדחיות בשל ניסיונות להגיע להסדר טיעון בדרך של גישור ובהידברות ישירה בין הצדדים, אשר לא צלחו. עוד הוסיפה כי עיכוב נוסף נבע מניהול הליכים לעיון בחומר החקירה, ומהסכמת הצדדים להמתין עם שמיעת הראיות עד לסיום הליכים אלה. בנוסף לכך, ציינה דחיות שונות במועדים שנקבעו לשמיעת הראיות בתיק, להן נעתר בית המשפט קמא.

4. לגוף העניין, הפנתה באת כוח המבקשת לעברו הפלילי המכביד של המשיב הכולל 18 הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות סמים, רכוש, סחיטה באיומים, תקיפת שוטר, השמדת ראיות ועבירות אלימות חמורה, במסגרתן נידון תשע פעמים לעונשי מאסר בפועל.

5. בהתייחס לבקשה מושא הדיון, ציינה באת כוח המבקשת כי היענות לבקשה מתבקשת לנוכח מסוכנותו של המשיב כמפורט לעיל, דבר הנלמד אף מתסקיר המעצר שהוגש בעניינו.

6. מנגד, טען בא כוח המשיב כי טיעוני באת כוח המבקשת טובים וראויים הם להישמע בבקשה ראשונה להארכת מעצר, אך אינם מתאימים לבקשה שלישית כזו שלפניי. לשיטתי, יש לזקוף את העיכובים בשמיעת הראיות לחובת המבקשת, אשר לא העידה עד עתה את העדים המרכזיים בפרשת ראיות התביעה (הסוכן שהביא להפללתו של המשיב ומפעילו).

7. אבהיר, להשלמת התמונה, כי אין חולק שבעניינו של המשיב קיימות ראיות לכאורה במידה הנדרשת לצורך מעצר עד תום ההליכים.

8. אני סבור כי נכון היה כי הראיות בתיק זה יישמעו זה מכבר, במיוחד לנוכח החלטתה של השופטת (כתוארה אז) א' חיות מיום 26.6.2017 בבקשה הראשונה להארכת מעצרו של המשיב (בש"פ 4911/17). במסגרת החלטתה זו, לאחר שסקרה את אי-ההתקדמות המספקת בשמיעת הראיות, העירה כדלקמן:

"מן המתואר לעיל ברור, לצערי, כי קצב התקדמות ההליך עד כה הוא לחלוטין בלתי ראוי. נלאנו מלהעיר כי גם כאשר הצדדים מבקשים לקיים מגעים להסדר טיעון, אין לדחות ואין לעכב את קידום ההליך העיקרי, בייחוד כאשר הנאשם נתון במעצר [...] אך כל הצדדים הנוגעים בדבר בחרו במקרה זה להתעלם מהערותינו אלה, והתעלמות זו הולכה למצב הדברים הבלתי-רצוי שנוצר ולפיו חלפו תשעה חודשי מעצר והמשפט טרם החל" (שם, פסקה 3).

בסופו של יום, ניתנה החלטה המורה על הארכת מעצרו של המשיב כמבוקש, בהינתן מסוכנותו המובהקת, אשר נלמדת מהרשעותיו הקודמות ומהאמור בתסקיר המעצר.

9. אף אני סבור כי בנסיבות העניין, למרות שמיעת הראיות בקצב שאינו משביע רצון, יש להיעתר לבקשה ולהורות על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 יום החל מיום 22.12.2017, או עד למתן פסק דין בת"פ 61392-09-16 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

10. בשולי החלטה זו, טוב יעשה כב' השופט קמא אם יקדים את המועדים שנקבעו להמשך שמיעת הראיות, ואף יוסיף עליהם.

ניתנה היום, כ"ו בכסלו התשע"ח (14.12.2017).

שׁוֹפֵט
